

Een symfonie

*Acht bussen vol gespannen kinderen en hun trotse ouders verzamelen
bij het Concertgebouw in Amsterdam. Na maanden oefenen zijn de
kinderen van de basisscholen in de asielzoekerscentra er klaar voor:
de Symfonie voor Angsthazen en Durfals gaat van start!*

voor durfals

TEKST **MAAIKE VEENJE** FOTOGRAFIE **GOEDELE MONNENS**

↑ Van links naar rechts: Ofelja (8), Mariam (9) en Setayesh (9) oefenen samen met juf Boukje de danspasjes in de klas.

‘WE HEBBEN BIJNA elke dag geoeftend in de klas, maar ik oefende ook veel na schooltijd,’ vertelt Mariam (9) uit Somalië. ‘Thuis voor mijn ouders, in de speeltuin: eigenlijk overal.’ De school van Mariam in het Limburgse Echt doet samen met die in Dronten, Flevoland, mee aan het muziekproject Kind in Harmonie. De juffen en meesters hebben met een speciaal lespakket de kinderen voorbereid op de grote eindshow in het Concertgebouw. Ze zingen tijdens het concert liedjes en maken met bodypercussie gebruik van hun hele lichaam. Onder begeleiding van het orkest Holland Symfonia vertellen zij een verhaal over een jongen die nooit bang is.

HET PROJECT VAN VluchtelingenWerk Nederland is bedoeld om asielzoekerskinderen in contact te brengen met muziek, maar niet alleen hun muzikale ontwikkeling werd bevorderd. ‘Door de liedjes duidelijk uit te leggen, leren de kinderen veel nieuwe woorden. Sommige leerlingen zitten net bij ons op school en spreken de Nederlandse taal niet. Toch kunnen ze de tekst van de liedjes al helemaal meezingen,’ vertelt juf Boukje trots. ‘Ook bloeien de kinderen op naar mate we meer oefenen. Als ze een liedje of dans onder de knie hebben, zie je dat hun zelfvertrouwen groeit.’

NA HET CONCERT vertrokken de kinderen moe maar voldaan naar huis. ‘Ik vond het echt heel leuk om op te treden,’ vertelt Setayesh uit Afghanistan. Vooral de muziekinstrumenten van het orkest hebben indruk op haar gemaakt. Setayesh: ‘Er waren instrumenten die ik nog nooit had gezien. De viool vond ik het mooist. Ik zou nu wel graag op vioolles willen.’ De Iraakse Aymen (11) vindt het jammer dat het concert nu voorbij is. ‘Het was ongelooflijk, zo iets maak je maar een keer in leven mee!’

Dit project wordt mede mogelijk gemaakt door het Europees Vluchtelingenfonds.

Zie vluchtelingenwerk.nl/harmonie voor het filmpje van de lessen en het spetterende slotconcert.

← Miriam (9) en haar klasgenootje Wanesa (9) hebben een plekje gevonden en zijn, nu het concert bijna begint, toch best zenuwachtig. Miriam: ‘Ik heb er bijna een beetje buikpijn van!’

↑ Ofelja (8, linksvoor) kijkt haar ogen uit in de grote zaal van het Concertgebouw.

↑ Een paar weken voor het concert kennen de kinderen de liedjes en danspasjes al uit hun hoofd. Nog voordat de juf de muziek heeft aangezet, dansen de kinderen zingend door het klaslokaal.

← Na een gezellige bustocht komen de kinderen aan bij het Concertgebouw. Aymen (11): ‘Heel speciaal dat we hier mogen optreden.’